

die, speciaal in de eerste jaren van hun studie, vóór het candidaatsexamen, zich zoowel met natuurkunde als met scheikunde hebben bezig te houden, is het zeer gemakkelijk om zich van de eene collegezaal naar de andere, of van het scheikundig naar het natuurkundig practicum of omgekeerd te begeven. Daar bovendien ook nog de collegezaal voor wiskunde in hetzelfde gebouw aanwezig is, is dus de geheele opleiding in de wis- en natuurkundige faculteit (wat de eigenlijke wis- en natuurkundige vakken aangaat) in één gebouw geconcentreerd. Dit beteekent voor de studenten, die zich niet telkens naar andere gebouwen behoeven te begeven, veel tijdbesparing en groot gemak bij het practisch werk. Ongetwijfeld staat daar het nadeel tegenover, dat de studenten dezer faculteit hierdoor minder dikwijls rechtstreeks in aanraking komen met hun studiegenooten in de andere faculteiten, die hun centrum vinden in het gebouw aan de Keizersgracht.

Maar ook voor het eigenlijke wetenschappelijke werk in de laboratoria is het van groot belang, dat de beide inrichtingen zich zoo dicht bij elkaar bevinden. Want de physicus, hoe bevreesd hij ook is voor de bijtende dampen en gassen van het chemisch laboratorium, kan toch vaak niet zonder de hulp van den chemicus, terwijl anderzijds de chemicus soms de hulp van het natuurkundig laboratorium noodig heeft. Bovendien kan nu een gemeenschappelijke bibliotheek dienst doen voor de beide laboratoria. Tevens maken beide afdelingen gebruik van één instrumentmakers- en één glasblazerswerkplaats. Daar deze laatste uiteraard het meeste werk verricht voor het scheikundig laboratorium, is ze daar ondergebracht, terwijl de instrumentmakerij gerekend wordt tot het natuurkundig laboratorium te behooren. Een minder kostbare inrichting dezer werkplaatsen, dan wanneer beide laboratoria geheel van elkaar gescheiden waren gebouwd, gaat hier tevens gepaard met een rationeele en overzichtelijke verdeeling der werkzaamheden.

D. J. COUMOU.